

“Mövqeyimizi tutur, əmr verilən kimi hücuma keçirdik”

“Qarabağ Azərbaycandır”, - deyib səfər-bər olan, Qarabağın Azərbaycan olduğunu bütün dünyaya isbat eləyənə qədər silahı əlindən yerə qoymayan yüzlərlə, minlərlə azərbaycanlı arasında onların da adı var: müəllimlərin. Sinifdən çıxıb birbaş səngərə yollananlardan biri - Yalçın müəllim də müharibənin ilk günlərindən silahlananlardandır. Onu da əlinə silah almaq məcburiyyətində qoyan isə düşmənin təcavüzkar təhrikləri oldu: “İllərdir hamımız bilirdik ki, bu münaqişənin sülh yolu ilə həlli mümkün deyil. Bir gün silahlanmaq məcburiyyətində qalacağı-

mız gün kimi aydın idi. Bizdən də gələcək nəslə münaqişə miras qalacağını düşünmək hər birimizi narahat edirdi. Ona görə də 2020-ci ilin Tovuz hadisələri səbrimizi daşırdı”.

Yalçın Qasımov 1975-ci ildə Siyəzən şəhərində anadan olub. Elə Siyəzəndə də böyüyüb. Uşaqlıqda əlinə keçən taxta, dəmiri silah əvəzinə oyun yoldaşlarına tuşlayıb. Ancaq ilk oyuncaq silahını indi heç xatırlamır da. Çünkü həyatda silah yox, qələm tutmağa üstünlük verib.

⇒Ardı səh.7

Azərbaycan müəllimi.- 2021.- 23 aprel.- S.1; 7.

Qarabağ gündəliyi

“Mövqeyimizi tutur, əmr verilən kimi hücumu keçirdik”

Qazi Yalçın Qasimov:
**“Biz yaralansaq da, döyüşü dostlarımız
Daşaltına, sonra Şuşaya girdilər”**

➡ Əvvəli səh.1

Cünki valideynləri əlindən tutub qələm çevirməyi öyrədərkən ona ilk “sühl” yazmağı öyrədi. Düşmənciliyi heç oyndlarda da etməyib. Ancaq təessüf ki, həyat ona valideynlərinin göstərdiyindən fərqli anlaysılar öyrədi. Özünü dərk etməyə, milli kimliyini tanımağa başlayanda “düşmen” sözü ilə “qonşu” sözünü yan-yanaya görüb. Məktəbdə öyrəndiklərinə görə günlərin birində qonşu ilə sühl şəraitində yaşayacağımıza inanmaq istəyib. Ona görə də 2 nömrəli Siyəzən şəhər tam orta məktəbi bitirəndən sonra elm yolunda addımlamaya qərar verib. Bakı Dövlət Universitetinin Biologiya fakültəsində təhsil alıb. Universiteti bitirəndən sonra bir müddət kiçik elmi işçi kimi çalışıb. Ancaq usaqlıdan hevəs göstərdiyi müəllimlikdən uzaqda qalmış istəməyib və 2 il əvvəl müəllimliyə başlayıb.

Zabit Yalçın Qasimov

Halbuki hərbçi olmaq üçün potensialı vardı. Əlinə ilk dəfə silah alındığı, silah açıb-yığmayı öyrəndiyi, həftələrlə təlimlərde koordinat verməyi, nişan almağı öyrəndiyi tələbəlik illərində bəlliyydi bu. Bu bacarı-

ğının nəticəsidir ki, universiteti leytenant, həqiqi hərbi xidməti baş leytenant rütbəsində bitirmişdi: “2005-2007-ci illərdə həqiqi hərbi xidmətdə oldum. Mən universiteti bitirəndə leytenant idim. Cünki həmin vaxt Bakı Dövlət Universitetində hərbi kafedra fəaliyyət göstərirdi. Ali məktəbi leytenant rütbəsində tamamladım. Hərbi xidmətdə Ağdamda oldum. Leytenant olduğumdan zabit kimi hərbi xidmətə başladım. Baş leytenant rütbəsi alaraq ordudan tərxis olundum”.

Aprel döyüşlərində

Ordudan tərxis olunsa da, cəbhə bölgəsində yaşananlara bigana qalmayıb. Serhədlərimizə olan istənilən müdaxiləyə qarşı əlindən goləni edib: “2016-ci ildə aprel döyüşləri baş verəndə də cəbhədəydim. O vaxt da əlimdən goləni etməyə çalışırdım. Döyüşlər baş verəndə dostumgildə, Goranboydaydım. Dostumun yaşadığı Xanqorvend kəndindən baş verənləri soyuq-qanlılıqla müşahidə etmək mümkün deyildi. Artilleriya atəşinin səsi dəstungülərin evindən aydın eşidilirdi. Biz də olnaları biganə qalmışdı. Maşına oturub ordumuza köməyə getdik. Öz rayonumuzda olsam, rəsmi şəkildə müraciət edəcəkdirim”.

Ancaq rayonumuzdan uzaqdaydım. İmkənimiz ancaq bu qədərini etməyə çatırıdı. Çox irəli buraxılmadığımızdan topçuların yanına qədər gedə bilmişdik. Döyüş bilməsək də, mərmi daşıyır, ehtiyac hiss edilən hər işdə döyüşçülərimizə əlimizdən golən köməyi eləyirdik. O vaxt savaş uzun çəkmədi. Qısa müddətdə atəşkəs dayandı, biz də geri qayıtdıq”.

Vətən mühərribəsi başlayanda

Aprel döyüşləri son olmadı. Miləti ayağa qaldıracaq təcavüzələr davam edirdi. Nəhayət, 2020-ci ilin yayında yaşananlar çıxıları kimi Yalçın müəllimin də üreyindəki intiqam atəşini alovlandırdı: “Tovuz hadisələrindən sonra hər kəs kimi mən də yerimdə dura bilmədim. Həmin vaxt heç kim üçün asan deyildi. Ağır itkilər vermişdik. Polad Həşimov kimi generalımız həlak olmuşdu. Müəllim yoldaşımıla Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət Xidmətinə gedib müraciət etdik”.

Şuşaya doğru qarış-qarış

Bir himə bənddi əlinə silah alıb düşmənin qarşısına çıxməq üçün. Tağım komandiri Yalçın Qasimovun döyüş yolu Füzulidən başladı: “İki istiqamətdə döyüşlər gedirdi. Mən sol cənəhədə döyüşdüm. Keçilməsi mümkün olmayan beton istehkamlar qurulmuşdu. O səddi aşib qələbə qazanmaq asan deyildi. Ona görə də kilometrlərə yol gedib düşmənin arxasına keçərək həcum edirdik. Dağlarla 25 kilometr məsafə qət edib əvvəlcədən verilən mövqədə yerimizi alı, həcum üçün əmr gözləyirdik. Piyada, min bir əziyyətələ getdikdən sonra yorğun-yorğun birbaş həcum etmək çətin olardı. Hər addımımız düzgün hesablanırdı. Verilən mövqədə yerimizi tutur, əmr verilən kimi hücumu keçirdik”.

Zabit Yalçın Qasimovun da ön sıralarında olduğu Azərbaycan Ordusu qələbədən-qələbəyə gedir, hər uğur döyüşçülərin sinəsinə qırurdan qabarır, daha böyük zəfərə həvəsləndirirdi. Nəticədə beton sedlər arxada qalıb və Azərbaycan Ordusu irəliləyərək Şuşaya qədər gedib çıxıb: “Füzulidən sonra Qubadlı və Şuşa istiqamətdə döyüsdüm. Son döyüşüm Daşaltı oldu”.

“Vidalaşanda bir-birimizlə halallaşırıq”

Hər dəfə döyüşə bəlkə daha görüşməyəcəkləri ehtimalını nəzərə alıb gedirdilər: “Vidalaşanda bir-birimizlə halallaşırıq. Mənim də son döyüşüm Daşaltı oldu. Topxana məşəsi ilə gecə yol getdik. Daşaltına girmək üçün açıqlığa çıxdıq. Çıxanda gördüm ki, düşmənin müşahidə məntəqəsi görünür. Anladım ki, onlar bizi görəcəklər. Baxmayaraq ki, biz onları daha tez gördük, yəni də minamoyat atəşindən yayına bilmədi. Açıqlıq olduğundan təhlükəsiz mövqə tutana qədər atəşə məruz qaldıq. Orada həmkarım Murad müəllim də yaralandı mənimlə. Biz yaralansa da, döyüşü dostlarımız Daşaltına, sonra Şuşaya girdilər. Noyabrın 4-də yaralandım, ayın 5-də hospitala yerləşdirildim. Noyabrın 17-dək müalicəm davam elədi. Sonra çıxıb döyüşü dostlarının yanına qayıtdım”.

Vətən mühərribəsində vazifəsinin öhdəsindən layiqincə golən Yalçın müəllim ötən il dekabrın 5-də evinə, məktəbinə qayıdır.

Tağım komandiri Y.Qasimovun mühərribədə göstərdiyi qəhrəmanlıq yüksək qiymətləndirilib. O, “Füzulinin azad olunmasına görə”, “Qubadlınin azad olunmasına görə” və “Cəsur döyüşü” medalları ilə təltif edilib.

Ruhiyə DAŞSALAHLİ

Tovuz hadisələrindən sonra
hər kəs kimi mən də yerimdə
dura bilmədim. Həmin vaxt
heç kim üçün asan deyildi.
Ağır itkilər vermişdik. Polad
Həşimov kimi generalımız hə-
lak olmuşdu. Müəllim yolda-
şımla Səfərbərlik və Hərbi
Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət
Xidmətinə gedib müraciət
etdik.

Dağlarla 25 kilometr məsa-
fə qət edib əvvəlcədən verilən
mövqədə yerimizi alı, həcum
üçün əmr gözləyirdik. Piyada,
min bir əziyyətələ getdikdən
sonra yorğun-yorğun birbaş
həcum etmək çətin olardı. Hər
addımımız düzgün hesablanı-
rdı. Verilən mövqədə yerimizi
tutur, əmr verilən kimi hücu-
ma keçirdik.

Minamoyat atəşindən yayına
bilmədik. Açıqlıq olduğunu
təhlükəsiz mövqə tutana qədər
atəşə məruz qaldıq. Orada
həmkarım Murad müəllim də
yaralandı mənimlə. Biz yaral-
ansa da, döyüşü dostlarımız
Daşaltına, sonra Şuşaya girdi-
lər. Noyabrın 4-də yaralan-
dım, ayın 5-də hospitala yer-
ləşdirildim. Noyabrın 17-dək
müalicəm davam elədi. Sonra
çıxıb döyüşü dostlarının ya-
nına qayıtdım.